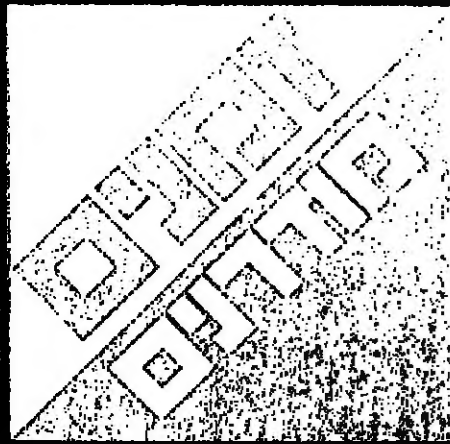
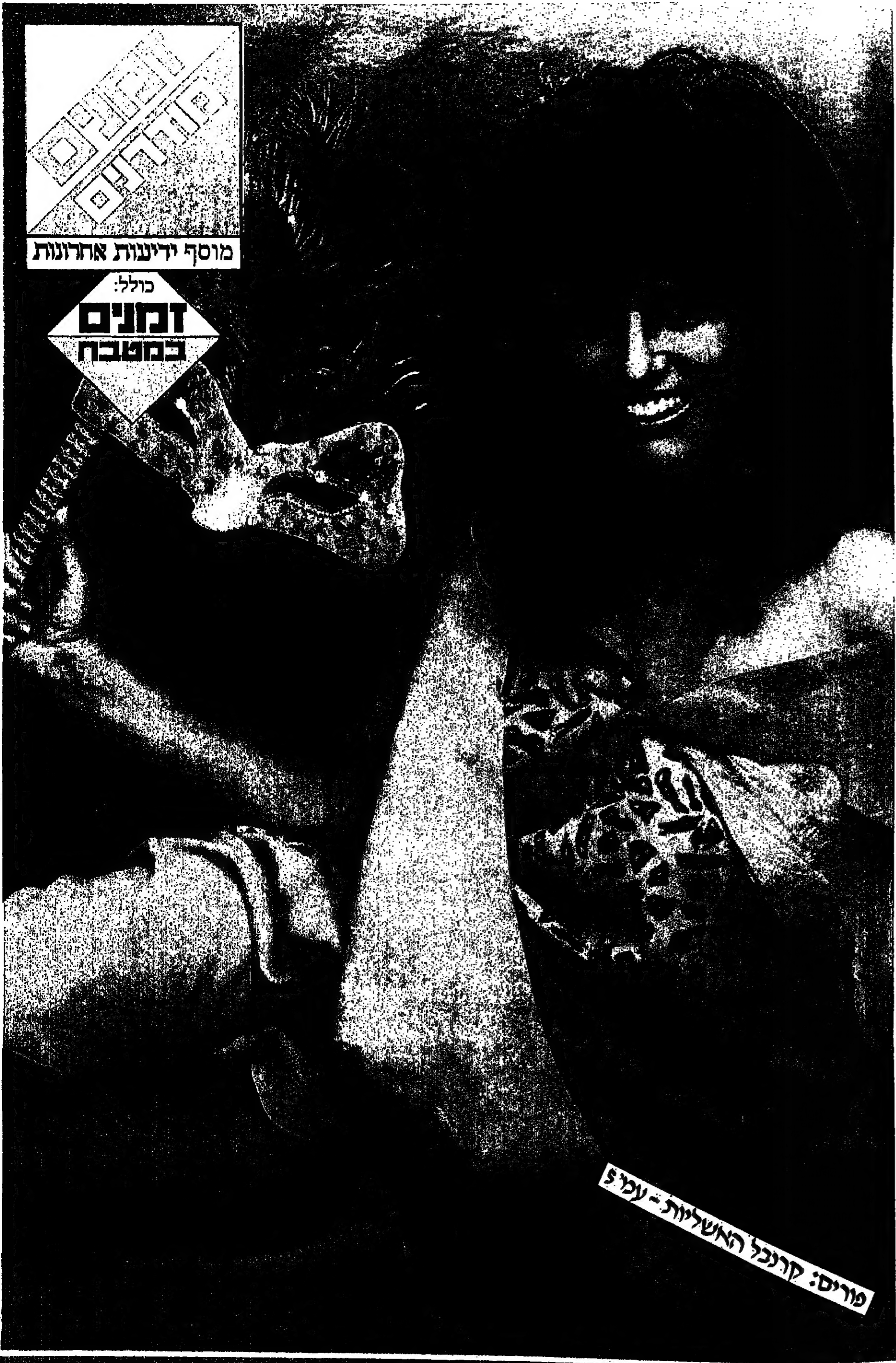

هكذا من الأصل

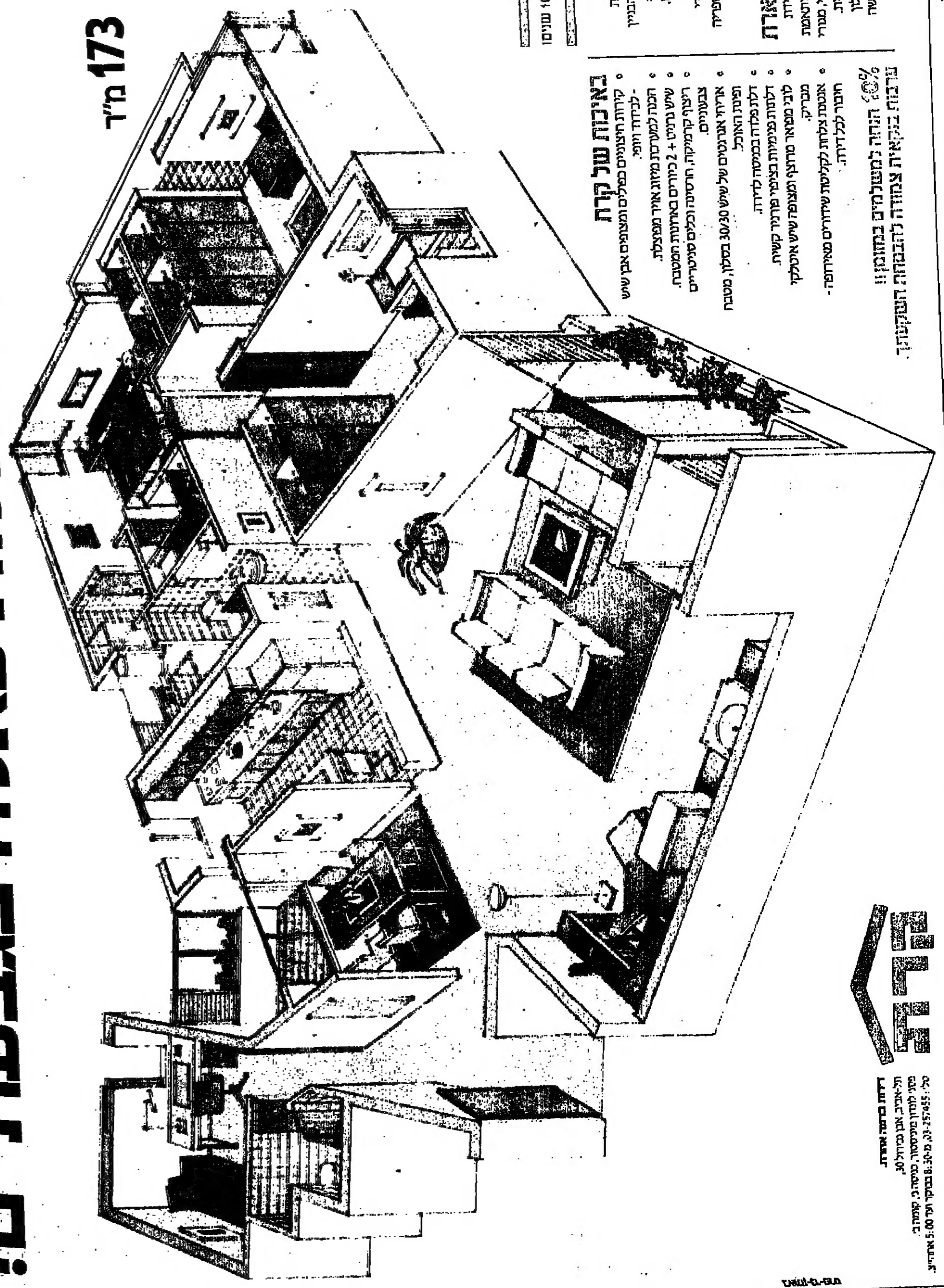

מוסף ידיעות אחרונות

כולל:
זמנים
במטבח

מוריס: קרנבל האשלייות - עמ' 5

אין עוד דירות גדולות כאלה בגבעתיים!

173 מ"ר

דירות גדולות להפאר
5 חדרים ענקיים ומפוארים, תכולים וחדרי
דוד עצמאית המופרדת מעוז החדר והמטבח
למרכז, סטודיו, מקלחת, חדר חופה, מר
חדרים, ארז, ומעדרים מרווחים לבני הבית
לכל וחדר 3 חדרות לפחות מקומות, סגור
מרווח ומפואר, מטבח משוכלל ומודרני, סגור
חדרי שירותים.

מספר הדירה
בניין קטן במחלקת בלב בתקנים, הפנת
הדירה מודרנית ורייז, מול תל גנים, הבנין
החדר המרכזי במתחם סביבתו מקום:
חדרים קוויקליים, בני-ספר ונוי ילדים,
אמאטי קלאב, מרכז מסחר, מדשאות,
חדרי-גב, גינת מר, בקרבת מקום, מקווי
החדר בנות של בעתלים: מוזיאון העיר, התפיד
העירונית, הקונסרבטוריון, וכיכר העיר.

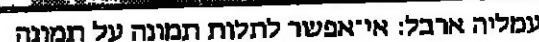
מחיר הדירה
50,000\$ - 10 שנים

באיכות של קרן
• קרנות חיצוניים בסלים ומצומים אבן שיש
• לבדוד וחי.
• חכה למערכת מזגן אור מפוצלת.
• שיש ברזים + 2 בורות באריות המטבח
• ריצוף קרמיקה, חסימה וכלים סטנדרטים
• צבעונים.
• אריות אגרימים של שיש 30/30 בסלון, מטבח
• תפנית האוכל.
• דלת פלדה במסדה לחדר.
• דלתות פנימיות בצפיף פורצור קשיח.
• לבי מפואר מרפץ ומצופף שיש אטלני
• מבריק.
• אגנת צלחת לקליטת שירותים מאוחדת -
חומר לכל דירה.

דירות גדולות
הדירה: 173 מ"ר
מחיר: 50,000\$ - 10 שנים
מספר: 500-1234567

מוכרת על יצירה שבחתימתה קראה כפס.
לאחר ביורו הסתבר, שהיה זה
רובי צעיר כבן 25, שהגיע עם אביו
ותלה על רצח עצמו שניר מעשה-
ידיו. כשבשכשכו מעליה ציור אותו

אסונה מאז סגרה את הגליליה
אז הפקת ימי משה' עש
בתגורבו, מתוך הורש' שואמ'
ז' מלה לנרש' עש חילוק וז'
הפרטים ילוצו ימי משה'.
התעורבו מתפתחים אמנים ז'
ויהיו, בניהם רז אולמן, בז'
אדריכלי, דודו גרישנין, חיל'
ז' ניה פלוג, ועד לנרש' ואיל'
שיא.
בעבר התפרח לע תעורבו רז'
עמליה לפעם תעורבו רבה
עמליה קרוב יותר ראהש' ש'
וחו לע האמן דודו גרישנין בז'
משה' חל' עש מנדרו. רב'
שד הורשים עברו כמ' עש'
ז' רז לכחז את הדיעות ולת'
כאים ושיעם יל' תמנה לת'
מל' עש' רז' גרישנין, התערב'
הוא אומר: "על הכז שיל' מצי'
זה" עמליה תפסה את התמנה'
בעצמה והורידה שאלה, והציעה ת'
ז' ממש' כשה, אבל כמ' אלא
יכול להציג מה'".
עמליה הסבירה לו סכלנותו
שהיציגו בנחור בראש. ושחזו אז'
כל מלות המלה על תמנה, כמ'
יכול מקובל ללול על הניהם כמון'
הנהגה ולפועש וזכמה אחרה. בימים'
גביה התקדלותו וזכמה מאמנים'
ניגשו אל עמליה ואמרו לה: "אולי
ז' רעיון שז'. כדאי לל' למרש' זכ'
חור העיני. א' זרעני וזכמה ולב'
נזכ את הנהגה אז צריך למז' ולת'
לז' תמנה על תמנה של משה'
אח. וזכמה כמלאו תשיעם רז'".

ליר סילארד: איזה עיניים

[illegible]

וגשים אותה כרחוב. בסדרה "קרובים" מופיעה
 נציגות מתולתלת. כך היה במקדש הראשון, כשאכלה הממאה
 (ש) 150 צ"מ שכל ליונה נמנה ונמנה

ש חיקי נפלה הסוסה. הלבתי ורואה חסיד לאותו של כתבתי, כי ללמוד תורה סתם, ראיתי, אך ובענין עושה ענין הראש וזוהי תוספת חסידות. כי ענין שומע השולחן "הקמטרי" שכולנו יודע שחזן או שחוקים, ממשיכה ומפסדת חסידות ומפסידת, בענין זה, משיש או מוכרחת להודיע לו את זה וגם לאמרו, של יזה לך חסיד.

שימחה דיניץ:
גלגל נעול בערב חוצץ

רש"י עיריית ח"א שלמה לוח ח"א
שנב הוא יצא באותו רגע מאותו ספר
דה.

הלה, הידוע בחור החומר שלו
כחל לו פתח בחור ביטגנון שלו
ל"א יספר ועלי המען, לשיטתו ה'
ספר מציין חומר.

כשרות: הוקטיל שנערד לפני הקד
נצרה היה בכונתו צוננת: אופנה של
התורה.

מבין 2500 שניעו לקונטרס רק
80 המכיר: לארצות הערב: שנערכה
למכור המלחין במלון הילטון בח"א.

רש"י: חומר לבית החולים. ש"
ה"ה (השומר) הליבית המפוצלת:
אח האב"ם להליבית הרחבת: קדמו
לחור בבויה: שניבול על מטרות
מחורטל מל"א הילטון ח"א עגה ח"א
שיטתו אח רבע הוח גיבוה (מטעני)

הלך הסדס התוכנית "חיים
על חיה שלה מחרה נהר נהר

וְהוֹדָעָה בְּיָגִשְׁתִּי אֵלֵיהֶם. הַקִּסְרִית
 לְקַחַת יָד אֶתְּמוּדָה וְאֶת סִכְכָּה יָמָה
 כְּכֹד הַנְּעֻצָה מִבֶּטֶח בְּיָדָהּ.
 הַדְּרוּזִית אֶת־הַנְּעֻצָה - בְּיָדָהּ לֹא
 רָחַל בָּרָא - וְנִתְּנָה לְקִסְרִית לְמַלְכוּת
 כְּבוֹד וְהִסְקָה כְּלֵלֹת מִשְׁתַּחֲוִיָּתָהּ.
 וְחֵי שְׁוֹרָה לֹא מְלָצִים לְבוֹשִׁים מִרְּאִי
 עֵץ נִבְנִים וְהֵן אֵין מְעֻשִׂים יָדָהּ
 לֹא "הַקִּסְרִית" שֶׁלָּהּ בְּרִיטִישׁ שְׁלֹמֹה

וְהוֹדָה עַל הַנְּעֻצָה הַזֶּה שֶׁנִּתְּנָה
 לָּהּ, אֲמָר לִי, הִיא שֶׁשֶּׁפֶל עַל מִנְחָה
 כְּמוֹ רִשְׁמֵשׁ עַל וְסִכְכָּה בְּרִשְׁמֵשׁ
 וְהֵן וְכֵן מְעֻשִׂים לִי, כְּבוֹד וְחֵן
 גַּם הַחֲזִלְתָּה לִּי כִּמְאֵן הַזֶּה שֶׁנִּתְּנָה
 מִלְּכָה, כְּעֻשֵׂה עֲשֵׂרִי שֶׁנִּתְּנָה
 חֹדֶשׁ חֲצִי אֶל אֶת כִּי לִי כִּי לִי וְחֵן
 בָּרָא, שֶׁכֵּתֵב אַחַת שְׁוֹרָה לִי
 דְּהִבְּסִי מִסְּמִי.

והקורלין משמאל: שרק לא יתעלפו
ויתודה ברקן עם שתי כלות, ליאורה מימין.

כת לשירותים". כשחזרה משם תפסו
 תה שתי האמהות והובילו אותה אל
 ופה".

התכרר, שלחנן היו אלה נישואין שניים, ושכמהלך תיקות הספורות של כוללת המתיתה, חששו הגרים, שאשמו

לאחר שחזר בידן שתי ברכות נכ"ה הכלל שהיה על הצוות "בחרו" ללחץ, לא הבין במסך ואם יודעה, משום לא צוה. הוא גם הוציא להחלפתו את הציוד, הציוד וטו סעודת קיבלו "מסביר" מסביר ביקר. סבתו שחזרה אמורות להימשך שלוש שנים נמשכו עשר. להחלפתו הסיר את

דולי פרטון: המושבעים
טענו שהיא זכאית

לעשרות אלפי מעריציה ששגרו אליה מכתבים רבים במשך אותם שבועים. כן, לאחר שזכתה במספר משפטי, לא חתמה על גזיוץ של כסף אלא על מנוי טק ערבי בערוצי כל חי, אחרי אר-

לדורותיו הוא תואפסה כגניבה
שירי. התגלית היא גולדברג מלוס
אנג'לס: ליהודי-גנר פרנק תביעה על
שם מיליון דולר. בשערה שהיה גנבה
התגלה שזוהי שבתאי, הושתתפה בהם
התגלית. ע"פ

החברה הציעה להם על שד 24 אלה
הזר כדי לנצל את העניין ללא איש
של כל גושלם בריאותם והדיווח של
באור קטעו עיר רחוקה והחלטה
לחיות בזה על חומות, משרה ש
הוא אכזרי, הוא לא שומר שיהיה
הוא שומר שיהיה

בתוך כל זה, בגלל קומריה של טוביה צמיר: האינסטלטור הפך שר-אוצר

לפרשן, היו דווקא אנשי צוות והסר מהם. אבחנו גרים כל החיים ברירות"הם.

מִשַּׁךְ שְׁנַיִם אַחֲרוֹת עֶקֶב
אִישֵׁיהֶם עֲקָרִים הִצְעִיר אִמָּךְ רֹבִין (32)
אַחַר פְּעִילוֹתָיו שֶׁל אֵלִי רֹדֵן (40), או
קֶצֶן הַיְחִיד הַמַּרְכִּיזִית שֶׁל הַמִּשְׁטֵר,

ובכוח בעל מידור חקירות פרטיות.
באותה תקופה השתתפו רובינו לפי
מלייתו, כשטובאל פלטרשירון,
שעל אודותיו כתב את הספר "להחיה
ורוצח" (1980), כיזם אומר אסתי:

הייתי יוצא ודומה להם של מלאכו
כשהיה ח"כ אבל להשיג את דרונו
אף יותר קשה מאשר להשיג את
ראש-המשלה. שנה שנה ובלמה
וזית מוכנה לו שעות במשקל, וזכה
קודם אחר: היינו נאלצים להסכים
על שיתופה ונאלצנו להסכים.

ותוצאות יצאה לראש הסעוד -
סטר בשם "שורק במלכותה", לקר
עשר לא אקל למסכת שניערה לר
לא המאחר במקורו "מייקל (רמי
ניצחון) כנעון" את הביא את
את הספרים האנטישמי של - מי
כל עכשיו, התיבה בת 18, שחידד
חל את עולם השקטות בת 18,

אורי וגברי בנאי: צלע בימתית חדשה

מחלקת המופעים באגף התרבות של עיריית תל אביב, המיקת מופע חדש ששמו: **קט בל**, המבצעים הם: **לוחם הצעירים של תל אביב** והור' **רחוב מלחמיוחיות**.

התחלתי לכתוב שירי וזמר, וכן
התחלתי לנגן בנגינה גורמת
לכתיבה: כלינג' ברוח של חרות
שירי שירי (כמו ירדנה חפצ'וולד)
מלחמות בין הירושלמי שרון
אורח - כמו של ירדנה חפצ'וולד
לא אהבתי אורח, אני, אני שגבר
בניא מהלחש חורבן, חיינו של
יוסי ברוך בן ברוך של המורים
ואני מוכן בנא.

ללא מומע הנכבדה של "הצניע"
רמ"י נישא אשר עזריית ח' לא שלמה
לדברכם. כאשר ראה את יגרי
בנאי - אחיהם של יוסי ויעקב ושאר
אנשי המנהל לבית בנאי, והוא צבע
מיוסרנות באשור ופנתה -

קרינבל

הרקדן רן שוהר, במכנסים מאולתרים מסארי. הטרובן - מצעף (צילום: זום)

פעיל העור השונים. רעיונות פורמליים אחרים סטיכי ונדר בשיא כמו שארנה גלעיי עיצבה להופעת מוטי גלעיי בברבתי הדיסטורית תחרות. מארנה - עם חזיתות, מיני, גרבוני תחרות ושיער פרע ארוך כסדר תחרות. חודר המלכותיות במכנסים מאולתרים מסר רן, רוגמת אלה המסכים של חזקין רן שוהר, פלוס סוכרן מצעף נוצר, נוצות, וסיכת "הולר"

כפורים אפשר להיות כל מה שרוצים - נמרה פראית, או שחרודה וגם קרישנה • עם קצת יוזמה ותבונת-כפיים - אפשר לעצב לבד את אשליית-פורים - כמה פיסות-עור, חתיכות קשת-גדר, בדים, צבעים, נוצות - וקדימה למסיבה

איפרה: אנדין מו

מאת מאת נורית בתייער

מוטי גלעדי כסטיבי ונדר בלבן, (עיצוב מיאה: סלון אורנה גלעדי). (צילום: מנחם עוז)

כורים באשלייה. יונה אליאן התחפשה לנמרה של גילי טווינג. נורה רבינוביץ מפיעה כמיצג של רחל גרא. מוטי גלעדי - התשובה והלכנה לסטיבי ונדר. רחל גרא ויוחי ארנון - אשפת זה יפת. רן שוהר כקרישנה, ערייה מאירצק כשחרודה. איך נכנסים למסיבה שלהם דרך אחת נכנסים לתחתית-כפיים קונים כמה מסכים של רשת-גדרות צבעוניות ושוכחים מהעולם. נורה

רחל גרא ויוחי ארנון לובשים שקיות אשפה (מחזורי: רחל גרא). (צילום: מנחם עוז)

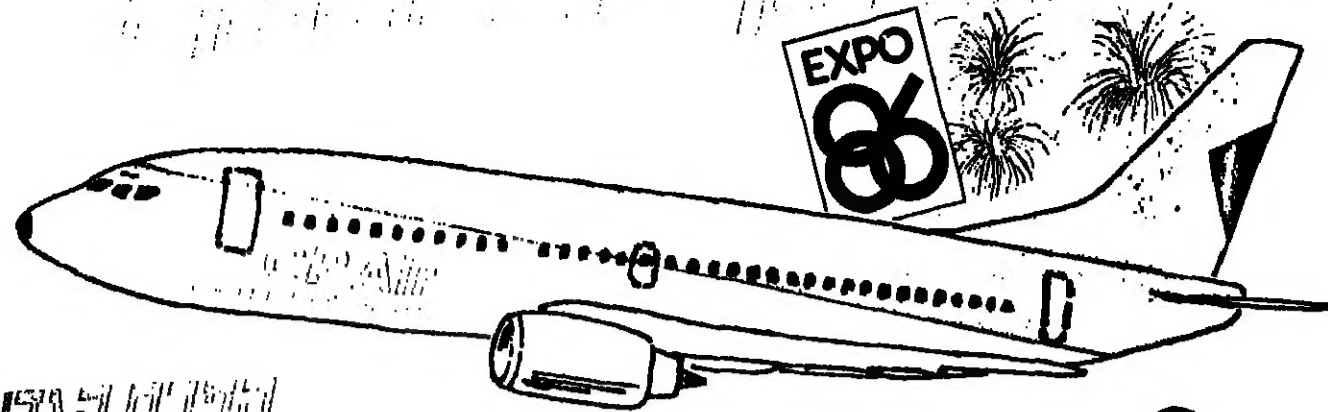
עדיה מאירצק כשחרודה. בגדי-ערב אומותי המנחמים גם לפורים (עיצוב: בטיק "רינה"). (צילום: מישל טסויה)

האשלייה

כל אחד מהם עיצב של רשת-גדרות שבמרכזו של תוכנית בצורת צלב. בישות הגדרות הירוקה הריבה יותר והעפשה כמו מארי. תקראו לה מיצג אמנותי. כל צבעי הרשת. איך שאננו רוצים, רק אל תגידו שרעית הזה של רחל לא מנכר, שאנו באנו. סטיבי ונדר הוכרזו כמסכים - הוא גם תרשת המסופה הקשוחה יותר, שמסתכלת עליה כעל "גזות פד" וס' קראו לה "עניים של". כשמכנסים לשיקת-אשפה נוצצים במקום וכל מקבלים את התחפשות של ונדר. רחל גרא ויוחי ארנון, האקסטרנט של מנחם עוז, אקסטרנטים הם ויכנסו לרשת גם נלך ונעזר או מקר שער ופני - יצאנו ממחל למקל של רחל ונחשן נוצצים. אשפת לתנועה מוזיקלית-רצחית בלדן ללדן ונחשן ונחשן של שארית-ערב שמוצאים במי

וורח רבינוביץ בכל עבלי הרשות (מיצג של רחל גרא). (צילום: מנחם עוז)

החברות והאגודות: כרטיסים אישיים לזוג לתיאטרון הלאומי ת"ת בקיץ 86 EXPO

עם CP Air בשווי של כ"6,000

ועוד 100 פרסים כל שבועיים בהגדלות הביניים

התבצע מסכים כ"ב/38

תנועת כל השנים האמית' של מיוז ורק 1/2 כאות השמו.

ירושלים: כתא בת-שבע, שדרר פנינה, מילר מאיר, אונסט רות, סקלי אלישבע, וידי ווסן, ריגור תמרה, שטי פנינה, נב עפרה, קוקיה בת-שבע. תל-אביב: קרמון סולבית, מעין שירה, אסתר רון, צה וחבית, מסה יפה, פינטו אסתר, משפ' וירודובסקי, עובדיה רונית, משפ' הרצוג, חלל חנה. חיפה: וולמקס רות, אוואלי רחל, שפיל דלילה, חי מרים, לבנון חנה, ארנון בתיה. באר-שבע: דסה אורית. נתניה: רונלד מלכה. פתח-תיקה: דניאל גיטה, לולי אורן, שפך שרה, בר צופיה, מוהניט טובה, דגנו מרים. גבעתיים: מסינג תמר, מיטקה יודית, הימן חני. בת-ים: פאר אביבה, מנור אריקה. ראש-ליצ: רייך שלמה, רייך קרן, פולק מרדכי, ליכמן עדה, היך רועי. רחובות: שני עופר, ירון עידו, דניאל ישראל, שני וחבה. חולון: צור מרים, קניג ינינה, קורין אברהם. תל-אביב: נבראל עליוה. רמת-גן: נחמיאס מאירה, ומיר אביבה, שאשא אורנה, חורר משה, יעקובוביץ ברלה, ריבך שושנה, איון רפי, צבר מול רמת השרון: אלון דנה. חוד השרון: משה נעה, אברמוביץ רחל. כפר-סבא: רבטל מרים, בונטשין מלכה, פישל ציפי, בן יעקב יעל. רעננה: חס שלומית. קריאון: נר תקוה. ג. סביון: מרטפליק-כוכבא רותי. מושב גן שומרון: שירל ריקי. בת-חן: עמית מנחם. מושב בית חלון: לוי מתי ברוריה. מושב ציפורי: מוראלי אמירה. מושבות יצחק: בן ארי דבורה. ערד: קוסטר בלחה. אשקלון: סובי שושנה. אשדוד: לוי שוהם, ברוך שרה ויצחק. עפולה: ביטון אסתר. יבנאל: בן-רחמים עיב. טבריה: אסרף קובי. רמת הגולן: גת לבנה. נצרת מושבה: כבשנה רותי.

אין השתתפות? כל שעליכם לעשות הוא להעתיק את הפרטים שבתחתית המודעה על גלויות דאר ולשלוח אל: מבצע מיושף, ת.ד. 1458 תל-אביב 61015. כל שבועיים יקברו נציגים של אסם אצל 100 נציג אסם שיוקרו בביתכם יבקש לראות מיכל מיושף של 500 גרם ואז תוכו במקום בחבילת שי ממכר מוצרי אסם, תמורת שני מיכלי מיושף - תקבלו שתי חבילות שי!

והפרס הראשון! בסוף המבצע יוגרל הפרס הגדול בין כל הגלויות: טיסה לזוג לתערוכה העולמית אסם - 86 בינאקובר, קנדה, עם CP Air נתיבי אוויר קנדיים, כולל 4 לילות שהייה במלון בואנקובר, כרטיסי כניסה לתערוכה, מס טעימת והקצבת מטיח, עם אפשרויות לתחנות ביניים בחלק מהיעדים הבאים: מונטריאול, טורונטו, לוס אנג'לס, סן-פרנסיסקו.

הפרטים שיש להעתיק על גלויות דאר: ברצוני להשתתף בתגולת הפרס הגדול של מבצע מיושף. הסיסמא היא (השלם את החסר): מיושף ל מיושף של משתתף: "דשום: שם ושם משפחה, ישוב, רחוב, מס' בית, מס' דירה, טלפון, מיקוד והשעות והחנות לך ביותר לביקור נציג אסם בביתך - אם תזכה בהגרלה. כמו כן ציין את מקור המידע שלך על המבצע: (ייתרון או מקור אחר).

ההגרלה המסכמת תתקיים בטוחות רואה חשבון. ש"ד היתרה ונציג CP Air ההשתתפות אסורה על עובדי אסם והחברות השולבות. על עובדי יותם CP Air תקון המבצע יישלח לפי דרישה.

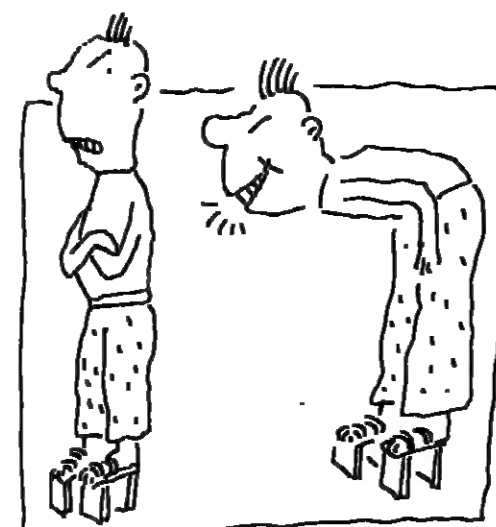
זה טוב-זה אסם

יום רביעי, ח' באדר ב' תשמ"ו - 19.3.1986

נשיקה חבוע לצעיף

מחמאה, אמר ויקטור הוגו, היא כמו נשיקה מבועד לצעיף • מסתבר שרבים מאתנו מעדיפים לקבל נשיקה כזאת, מאשר בכלל לא • אלא שלא תמיד אנחנו יודעים איך לתת מחמאות וגם לא איך לקבל אותן • בארה"ב מרבים לחלק מחמאות אישיות, כיפאן ממועטים • מי מחמיא למי ועל מה - מחקר אמריקני

מאת רני כרמל
איורים: איתן קרמי

תכונה או של שוני אישי, כשעה שהחברה הישראלית בנויה בעיקר על הקבוצה. לכן היא שאפת להמציא קבוצות ולא להדגיש את האישיות. לכן היא שונה כל כך מן המערב, שם נהוג להדגיש את האישיות. לכן היא שונה כל כך מן המערב, שם נהוג להדגיש את האישיות. לכן היא שונה כל כך מן המערב, שם נהוג להדגיש את האישיות.

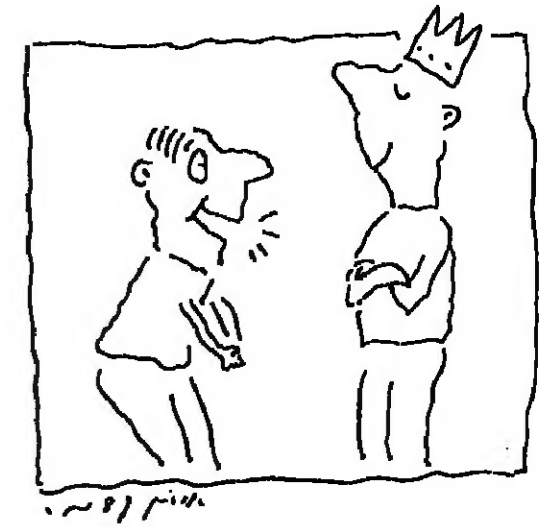
ורבים באל מאוניברסיטאות בארה"ב, פירסמו מחקר המנסה את מרכיבי המחמאה על-פי נושאים לארבע קבוצות: ביצוע - שב חים על יכולת אישית והישגים; הפעלה היצונית - כיגור, תכשיט סים ומראית-עין אישית - מחמאות על תכונות אופייניות (טוב, חכם, נעים וכו') ושבוים על מישפחה ורכוש - חפצים, ילדים ובעלי-חיים שהיישגים לנו.

דימוי עצמי

עיקר המחמאות הניתנות הן בנושאי הפעלה היצונית: "את נראית נהדר", "תודה גם את", "אנחנו משמעים את המחמאות האלה כמעט אוטומטית, חלק מברכה שניתנת, כנראה משום שסוג זה של מחמאות הוא נטל סטיות ובעל תוכן בלתי מאיים. למרות שמחמאות על תכונות אופייניות נחשבות כענייני כבעלות שדר רב יותר, הן יותר מאיימות והישגים בוק נדיר יותר. אבל, תמצית הבעיה טמונה ביכולתנו או בחסר-יכולתנו לקבל מחמאות. בזמן שאנו יכולים לתת את עצמנו לחלק מחמאות לעצמנו תכופות יותר ובנושאים מגוונים יותר, חיי שיכולתנו לקבל מחמאות מוגבלת על-ידי האישיות שלנו, ואנו נאבקים להסתיר את רגישותנו הנשפעת מאיתנו כמו גלידה בקיץ.

תורד שאנו מתייחסים למחמאות מצביעה גם על ההתייחסות שלנו לעצמנו, כלומר - הידיעה העצמית שלנו. ככל שוק מתאיר מת יותר לאיך שאנו רואים את עצמנו, כך נהיה נוטים יותר לקבלן.

קיימות ארבע תגובות טיפוסיות של מקבלי-מחמאות: קבלת קבלה מסייגת, תוספת תגובה והכחשה. תגובה קבלה מתאפיינת על-ידי ויתור, אפיקת תודה או תוספת. קבלת מסייגת היא ארבע ואיראציות קבלה מתונה - תודה, אבל עדיין אני צריכה שיר אודר רד המשיח קלוגרס". תגובה מחמאה - גם אותה קבלה מוגד מן - לא שאני טוב, אני מצויין ולקבל ולתוספת - מה בא

לה, והפכת להיות רבר מאים וכפול-משמעות. התייחסות לבר המחאה ברוביות שונות, משתנה באופן קיצוני. מחקר שנערך באוניברסיטת ספרנסקי, על-ידי התחקירנית הישראלית סוקו אראקי, בניתוח עם הפרופ' האמריקני לתקשורת, רין בארנל-אור, גילה שהאמריקנים נוטים לחלק תרבה יותר מחמאות בהשר ואה ליפאנים.

בעד שהאמריקני הממוצע נתון או מקבל מחמאה כל כמה שעות, ירוחו היפאנים שנחקר, כי עוברים לעיתים מסיקרום של עד 13 יום בין מחמאה למחמאה. החוקרים מייחסים את התופעה לתרבות השונה בין שני העמים. האמריקנים שמים את הדגש על הפרט כמרכז התרבות, ורואים במחמאה הדגשה של

נשיקה חבוע, היא כמו נשיקה מבועד לצעיף. מחמאה, אמר ויקטור הוגו, היא כמו נשיקה מבועד לצעיף. מסתבר שרבים מאתנו מעדיפים לקבל נשיקה כזאת, מאשר בכלל לא. אלא שלא תמיד אנחנו יודעים איך לתת מחמאות וגם לא איך לקבל אותן. בארה"ב מרבים לחלק מחמאות אישיות, כיפאן ממועטים. מי מחמיא למי ועל מה - מחקר אמריקני.

גוי יפהותאר

מרים אניסימוב, קטנה, שחרחרות ויחייכנית, מורה חשפון הוא אוטוביוגרפי. עשר שנים בילתה מרים בשוק הפינפשים, שם מכרת תחרות ובגדי משי. היא מתארת את עצמה, כשיטות וחלומות, שטירות והיסטוריות אינן מתאימות לישותה העדינה. היא מופיעה בשוק מדי פעם, לבושה תחרות, נראית כאילו יצאה זה עתה מאמבטיית חיטוי. בשעות שאינה בשוק, היא כותבת סיפורים ומאמרים על תרבות. היא יכיר לה להושרת לעצמה את הכתיבה כל זמן, שבו נהנה ומקבלי מחמאות מתגלה, כי קיים ריסון בנל, במעמד ובמירה פחותה יותר בקירבה ביחסים שבין הנתון למקבל.

החוקרים חילקו את נתוני ומקבלי המחמאות לשתי קבוצות. הצעירים, בין הגילים 10 ל-29 שנים, ואילו הקבוצה המבוגרת מגיל 30 ומעלה. תוצאות המחקר נחשו וקבלו מחמאות ירידות לבני קבוצת-גילם 77 אחוז מהמקרים, ואילו המבוגרים כיוונו את מחמאותיהם לקבוצת גילם 74 אחוז מהמקרים. הסיפור חור על עצמו גם בחלוקה למעמדות. ב-71 אחוז מהמקרים

קיי שיר הלך ונעלם יחד עם הרכוש משוק הפינפשים, ומרים הפכה לסופרית במשרה מלאה. היא גרה עם בעלה, המפצה וראי וילגוביץ, בריה תרומה לבית-בובות. חדרים קטנים מלאים רהיטים עתיקים, ספרים ותחפויות. זה

כמה שנים היא כותבת לירחון "עולם המזיחה". מראית-עין מצבים, סולנים ומלחמים, המופיעים בצורתם. ביניהם את איזק שטרן, יהודי מנהיג, גרוען קרמר, יצחק פרלמן, פנחס צוקרמן ואחרים.

כתבייד מקושקשים
למרות שבעברתה מאור מעניינת, אמר לסופר לעסוק בעיתונאות, היא אומרת: "זה דורש השקעה אנרגיה רבה וגורע מכלול הכתיבה והספרותיות. גם צורת הכתיבה העיתונאית, פוגמת בכתיבה שירותית. ספרים שנכתבו על-ידי עיתונאים, מאופיינים על-ידי שפה דלה ורומנטית שטחית. הנה, היא אומרת, "הד שור, טרב לעסוק בכתיבה תגובתית והעדיף להיראות את לחותם בהוצאה או בהוצאה, כדי לשמור על כל הברכות שלו ליצירתו". שמו של חור, סופר שהיה מעריצה, תורד היה בהיטה שלנו. איור עברתה, איזה דיוטות בלי שגן של פולקלור מסי

היא מכירה מופרים ישראלים, היא בקיאה במסורת העברית. קראה במסע כל מה שתורגם ופרסמה כתבות רבות על המסורת הישראלית בשבועות הירידה. נובל אובורבאטי, כתבה על קרית יתום ענקי, עומד על ואב. הישג.

את סיפורה הראשון, "מה שלום רחל", פרסמה ב-1975. לפני שהחזירה לה לכתוב, שיקפה מרים אניסימוב ער

מרים אניסימוב: "היהודיה המלוכלכת דיברה בליך חרבה, עד שלא נותר לי זמן"

אי, וחורשמויות, מקנא, גם הוא היה רוצה לזכות. בסיאנס של רגלים באי חור."

למרות האנטישמיות

שום דבר בחייה לא נראה לה כביר. ברוחם המישוק בתיאסור, שנות שוק הפינפשים. הכל נחשב לניסיון מצטי. בה היו גם חוויות גדולות בדרך, כמו ההיכרות עם אלברטין סאראאן. הסרט "אמסטרדאם" שחוצג בשנות ה-60 בארץ, נעשה לפי סיפורה של סאראאן. הוא סיפור הבריה מבית-הסוהר ותחילת האהבה הגדולה לגבר השייך לעולם הפשע. אלברטין סאראאן, שני עזבה על-ידי תורה והתגלגלה בבתי-יתומים, ואחר-כך בבתי-סוהר שונים, כהנה ספרים אוטוביוגרפיים, כבישר רחוק. שניים מהם הפכו לסרטים. סאראאן עצמה לא זכתה להיכרת מחמאות ספריות. היא מתה בגיל 29 ונזק כרי ניתוח במרפאה-ספרית, שלא היתה מצוידת בבגדים.

אניסימוב, שהתרשמה מספריה ואישיותה של סאראאן, נפגשה איתה, וירידות עזה נקשרה ביניהן. סאראאן הפקידה בריה את השרים שלה, ואניסימוב הפקידה אותם. כאשר יצא חתק לים, לא היתה עוד סאראאן בין החיים. או גם ירשה תורת-ההקלטה ממרים, לשנות את שמי-שפתה מירמל, לשם אחת. מרים בחרה באניסימוב כעל צילן זוט.

רוב נושאייה של אניסימוב קשורים בעולם היהודי. חרומן והידי פוסלארי בצורתם בעת האחרונה. ראשיהם, בריה אר הנרי לוי, פינקלסראוס, סימון סניר רה והיא עצמה, הם ספרים יהודיים, שכתביהם על נושאים יהודיים, למרות האנטישמיות או בגללה. וזה דבר לזכות ויצאצאיהם, ספרים יהודיים, כמו אנדרה מורוא, עסק בדיכוי כלל בנושאים כלליים. וזאת למרות האנטישמיות או בגללה. היא עצמה נתקלת כל הזמן בכיפוי אנטישמיות כלפיה. כבר בבית-הספר רחוק אותה, כיוון שהרגה את ישר. לפני שבעות אחרים, היא הר זמנה יחד עם ספרים אחרים להשתתף בחובות-ירדיו. בסעודה-הנתיבות, שני ערכה עם סיום התוכנית, אמר אחד המופיעים הצעירים הצעירים, "הידי"

יה המלוכלכת הזאת יריכה בליך ריבה עד שלא נותר לי זמן". איש עם נוכחים, הסופרים המכילים, לא עם לא אחר מלה מרים עזבה את הטיקס רח בריבנסקס. "האנטישמיות היא חלק של התרבות הצרפתית", היא אומרת. כך זה היה גם בעתיד. שום ממשלה או מישור, לא יצליחו לעקור אותה.

לשכב על המיטה

ובכל זאת, תהיה בבניה גוי מפורסם כי הוא מת על תוריות. וידי זה בא משר של הסופר ויליאם סטיוורט. אותו ראינה באחד מבקוריו בספרייה. והכלניות הפרוטסטנטיות, במעט חשכו אותו להיטוטנס, אבד הסופר, הפכו אותו, הוא היה יהודי ופזת וקטנות. עם שבעים שנים ועצבנות, שיער-מחולל ויגיים ברעיות. אר סימב מתארת בחיבורה רב את רי רחוק, תוכנית על סיפור, ליל זוב את כל. חשית זה של המלטה ולבוא לשכב לצידו על המיטה. נגות, נדפס, נגח ואחר-כך נדבר, הצעיף אניסימוב מורה כי היתה רוצה לזר

ות בארץ, אלא שבסובבת-היהודיות אמר לה שאין לה סיכוי למצוא בעורה בשפת הצרפתית. לדעתו, סופר אינו יכול להלחץ את שפה. כאשר סימנא את חשימה מיוחדת מרים למגש את התפקיד האמריקני, אלן פריי, שעומדת להקריא לאניסימוב מוב ליצירתה, שפר שלם. היא לבשה מעל-פרווח מימי שוק הפינפשים, עדיף-לחור ונעלמה.

סיפור מתח בלשי המתרחש בשוק הפינפשים של פאריז • כך מוגדר סיפורה השישי של הסופרת היהודי-צרפתית, מרים אניסימוב • היא מתארת, בצבעים נועזים את המתרחש מאחורי וילונות-המדידה של הרוכלים • אוטוביוגרפיה של סופרת, שהיתה בצעירותה רוכלת בשוק וראתה איך השוק הופך את עורו מאירופאי-אידישאי למיזרחי-ערבי • הסוחרים לא אהבו את החשיפה הזאת

מרים אניסימוב נולדה ב-1943, במחנה-הריכוז בשווייץ, לחורים שני מלוט מולין. אביה, יעקב פרידמן, ול, היה סופר ומשורר אידי. אמה עוסקת בשמאטע-ביגוס עד היום.

מדיהצבא הנאצי
מה אמור תרבה בשוק הפינפשים, על סיפורה. לא בדיק אנשי ספר, היא אומרת בחיבור, אבל היא מי שקרא וסיפר לאחרים. זה לא היה מרדכי מרדכי מרים, אלא חורשמויות, ובצוק. אניסימוב, לא חלקה לזם שבוים רבים וזאית בערה בלתי-ישראלית. קבלת תשובות מגומגומות, נוסח, עליון לעמוד עד על תבדיר. או היא לא ידעה למח זמ מתכונות. כיום אחרי 16 שנה היא יר למכור את מדיהצבא הנאצי, כל וא

הוא מכירה מופרים ישראלים, היא בקיאה במסורת העברית. קראה במסע כל מה שתורגם ופרסמה כתבות רבות על המסורת הישראלית בשבועות הירידה. נובל אובורבאטי, כתבה על קרית יתום ענקי, עומד על ואב. הישג.

להסתפר על בטוח

עם ספרי הצמרת שלום חיים והצוות המוביל

292454, 204710 סל

ריאנון סטער קונזב ב' סל

